

РЕШЕНИЕ

№ 9531

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **12099** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Джи Ти Ай - компютри“ ЕООД против предписание, обективирано в писмо № Р-ДЕПО-01-207/20.10.2025г. на кмета на [община]. Ответникът чрез процесуалните си представители излага доводи за неоснователност на жалбата.

Съдът в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Установява се от представения констативен протокол (КП) № 01150/10.10.2025г., че на посочената дата по повод получен сигнал била извършена проверка на нерегламентирано сметище, находящо се в кв. Нова махала. В поземлен имот с идентификатор 14218.539.6 били установени земни маси, примесени с късове бетон. Няма данни за извършител. В КП е предписано да бъде установен собственикът на имота, да бъде информиран за установеното нерегламентирано изхвърляне, да бъде предприето почистване и ограничаване достъпа до имота. След извършена проверка било установено, че последният е собственост на дружеството – жалбоподател. Извършването на проверки, в т. ч. по Закона за управление на отпадъците, било възложено на съставителите на КП с представените заповеди № 635/11.04.2025г. и № 2056/02.10.2025г. на кмета на [община]. Видно от скица № 15-3184848/01.12.2025г., за собственик на горепосочения ПИ е записано „Ножаров Габрово“ АД. След публична продажба на имоти, собственост на това дружество, с постановление от 07.01.2014г. на частен съдебен

изпълнител (ЧСИ) с рег. № 734 от Регистъра на К. на ЧСИ по изп. дело № 20127340400680 на жалбоподателя са възложени имоти, между които и този с идентификатор 14218.539.6 (л.41-44 от делото).

Изслушани са показанията на свидетелите М. П. Т., Д. Л. М. и Д. С. А., които съдят в настоящия състав възприема като обективни, безпротиворечиви и съответни на обстоятелствата по делото, но от тях не се установяват нови релевантни такива.

Свидетелката Д. М. посочва, че е главен инспектор към Регионално депо за неопасни отпадъци - Г.. Основните им задължения са проверки, контрол и управление на отпадъците на територията на [община], съставяне на фишове, актове за нарушения и превантивна дейност относно замърсяването на града, контролна и превантивна дейност. На 10.10. били на обход в самия район на Нова махала и там до едно читалище слезли с колежката. Дошъл един мъж, който е жител там на квартала. Били по друг случай там, но станало въпрос за замърсяване и той пожелал да отидат с него до въпросното бивше игрище на една голяма фирма, която е била преди време на територията на [населено място]. Човекът ги завел на място и показал това нещо. Нямали въобще никакви данни, както и той, за извършител. Направили снимки. Съставили КП. Питали го дали има яснота кой може да го е извършил това, за да направят някакво разследване евентуално като разпитат жители. Казал, че са го обсъждали, те се събират там в квартала хората. Казал, че въобще нямат представа кой е и написали протокола. Отишли в общината и установили самият имот какъв кадастрален номер има и чия собственост е. Тъй като видели, че няма да установят кой е извършителят, нито знаят по кое време е извършено, било видимо, че е от доста време насипването, решили да изпратят писмо (обикновено така практикуват) на собственика на имота. Работят по Наредбата за управление на отпадъците на [община] по определен член, който гласи точно това, че когато не е открит извършителят, се уведомява собственика на имота за констатираното нарушение и да бъдат предприети действия по почистване в някакъв срок. Дават и в писмото телефон за връзка, на който могат да звъннат и да обяснят по-подробно. Това е случаят. Не са имали нищо към собственика на имота, заплашително или нещо. Просто искали да уведомят за замърсяването и да се предприемат някакви такива действия за почистване. В повечето случаи хората, където е възможно, разбира се, ограничават достъпа до имота, за да не бъде пак злоупотребено от някакви лица. Там се намират земни маси и късове бетон. Никой не се свързал по телефона. Имотът не е ограден. То е на главен път, има от две места достъп и с кола, и иначе. Няма изобщо ограждения. Имотът е бивше игрище. Обрасъл е, но има такива участъци, които са от главния път и са бетонирани, и с кола явно се влиза без проблем. Изоставен е имотът, незастроен, представлява игрище, една площадка такава голяма. Обрасъл е, но където има бетон в средата, сега са излезли някакви треви, но общо взето, може да се види от пътя. Свидетелката има познати, които живеят там и също са говорили. Неофициално говорили с още двама души – освен с човека, който ги завел, с жената, която управлява читалището и още един жител. След няколко дни ги питали дали имат някаква представа, кой може да го е извършил това нещо. Като имена не може да ги каже. Били са там в района. Питали ги просто като живущи. Те познават проверяващите. На място има земни маси и късове бетон. Бетонът по принцип може да се води като отпадък, но е забранено без разрешение да се засипват имоти. Те са смесени и е забранено насипването. Трябва да има разрешение от общината. Бетонът може да се счита за отпадък. На самата територия на имота не констатирани да се извършва дейност, от която може да се образува този отпадък.

Свидетелката М. Т. посочва, че заема длъжност старши инспектор в общинско предприятие Регионален контрол за неопасни отпадъци и за изхвърляне на отпадъци, най-вече контрол за неопасни отпадъци. Били на проверка в[жк]и жител на „Нова махала“ ги завел да им

покаже това нерегламентирано сметище, което се е получило от земни маси, с късове бетон. На игрището срещу „Н.“, бившата фабрика. Имат такова приложение и чрез него установяват. Като отишли в общината, реално там установили кой е точно собственикът на имота. Свидетелката няма информация, кой е замърсил имота. В КП пише, че трябва да установят, кой е собственикът и след установяване на собственика, му изпращат писмо. КП е за установяване на собственика. Писмото е адресирано до дружеството. Първо търсили извършителя на отпадъка, като говорили с човека, който ги завел там. Говорили и с жената, която отговаря за читалището. Имало и още един жител, но те казали, че е по-отрано изхвърлено и не знаят от къде и кой. Свидетелката не знае имената, питали тогава, на момента човека, който ги завел, жителя на този квартал. Имотът се намира срещу една фабрика и го водят като бивше игрище. Визуално, не е ограден. Може всеки да мине. Не е обитаем, не се ползва, не е застроен, не се извършват никакви строителни дейности. Има достъп до имота.

Свидетелката Д. А. посочва, че е запозната с имота, той се намира в началото на кв. Нова Махала на [населено място], от там започва застроената част. Районът е населен, основно къщи и има само един жилищен блок, ниско строителство. Имотът е необитаем. Ограден е частично от улицата с ниска ограда. Има достъп от всички страни към него. Свободен е достъпът. Имотът е обрасъл, тъй като не се използва много отдавна, има бурени, трева и съответно в едната част има и съборени сгради, полусъборени постройките. Свидетелката не е виждала в имота да се извършва строителна дейност. Вижда го често имота, защото ходи в района. Живее в [населено място], но посещава района и не е виждала да се извършва строителна дейност. О. основно е земна маса и някаква част от камъни. Не може да прецени, като камъни или бетонови части, но основно е земна маса, пръст, камари с пръст. Трябва да влезеш много навътре, за да ги видиш, от улицата няма никаква видимост. О. се намира близко до границата до гората, края на т. нар. игрище, преди което е било футболно и е почти участъкът до гората. Не се вижда от улицата категорично. Може да се достъпи свободно и с автомобил, и пеша, защото има достъп от улицата, която е ползвана преди за влизане на превозни средства. Няма бариера, няма нищо, което да ги възпира. Свидетелката чула при последното ѝ посещение в района от един жител на квартала, който ѝ казал, че се говорело и се знаело кой го бил направил това нещо, в кръчмата или магазина така наречен, „кварталния“, че нещата са изхвърлени при ремонт на къща. Господинът казал, че е видял от микробус да се изхвърлят отпадъци от ремонтни дейности в този район и, че всички знаели, кой ги е изхвърлил. Това е, което свидетелката е чула. Не може да посочи, кой е човекът. Къщата е ремонтирана в района и ромска бригада е изнасяла чували с отпадъци.

От свидетелските показания не се установяват факти, различни от изложените в КП. В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от издателя на оспорения акт. Съгласно чл.112, ал.1, т.1 и т.4 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице контролира дейностите, свързани с образуване, събиране, включително разделното, съхраняване, транспортиране, третиране на битови и строителни отпадъци и спазването на други изисквания, определени с наредбата по чл. 22 ЗУО. Последната в случая е Наредбата за управление на отпадъците, поддържане и опазване на чистотата на територията на [община] (Наредбата), общодостъпна на адрес: <https://www.gabrovo.bg/files/OBS/np/nar-upravlenie-na-otpadacite.pdf>. Съгласно чл.79, ал.1, т.1 и т.3 от Наредбата, всички собственици или ползватели на недвижими имоти или на части от тях, са длъжни да опазват, почистват и поддържат чистотата в имотите, дворовете, както и в прилежащи площи и да спазват регламентирания в настоящата Наредба ред за събиране, транспортиране и предаване за последващо третиране на отпадъците. Чл. 81 от Наредбата предвижда, че

собственикът, ползвателят, лице, което фактически владее или държи недвижим имот или част от него, на чиято територия е установено замърсяване е длъжен да организира почистването му. Както беше посочено по-горе, съставеният КП е от проверка, извършена от служители, на които това е възложено с представените заповеди на кмета на общината. Нерегламентираното изхвърляне на отпадъците е забранено – чл.29, ал.2 ЗУО. Разпоредбата на чл.120 ЗУО овластява контролните органи да предписват отстраняване на нарушенията. Предвид цитираната забрана, наличието на строителни отпадъци в имот, непредназначен за съхранение на такива, е нарушение. П. за отстраняването им е принудителна административна мярка, която може да бъде обективирана в КП. Наред с това, налагането ѝ с отделно писмено изявление, както е сторено в случая, не съставлява основание да се приеме, че е незаконосъобразна. Тъй като не е установено лицето, депонирало строителните отпадъци в имота на жалбоподателя, последният дължи за отстраняването им съобразно цитираните разпоредби.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл. 168, ал. 1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че предписанието е постановено от компетентен административен орган в изискуемата писмена форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. П. е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, прогласена в чл.1, ал.3 ЗУО.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени, и следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 200 лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. Сумата следва да бъде превалутирана по правилата на чл.12-13 Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ). Съгласно чл.3-5 ЗВЕРБ, решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Съответно, държавната такса в случая възлиза на 102,26 евро. Сумата е дължима на [община], която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Джи Ти Ай - компютри” ЕООД, с ЕИК[ЕИК], против предписание, обективирано в писмо № Р-ДЕПО-01-207/20.10.2025г. на кмета на [община].

ОСЪЖДА „Джи Ти Ай - компютри” ЕООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на [община] сумата 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента) – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: